

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph. D. a JUDr. Bc. Jany Zonkové, ve věci

žalobce: **Ing. S. B.**
zastoupený advokátem: Mgr. Tom Káňa,
sídlem Nám. Míru 6, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje, IČ 70890692**
sídlem 28. října 2771/117, 702 00 Ostrava

za účasti:

- 1) **CETIN, a.s., IČ 04084063**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9 - Libeň
- 2) **Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava, a.s., IČ 45193665**
sídlem 28. října 1235/169, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory
- 3) **L. M.**
- 4) **Augere Real Estate, s.r.o., IČ 08445397,**
sídlem Václavské náměstí 2132/47, 110 00 Praha 1 – Nové Město
zastoupený advokátem Mgr. Markem Bukovským, advokátem
sídlem Na Příkopě 814, 755 01 Vsetín
- 5) **RD Napoleon, s.r.o., IČ 17858305,**

sídlem Školská 689/20, 110 00 Praha 1 – Nové Město,
zastoupený advokátem Mgr. Markem Bukovským, advokátem
sídlem Na Příkopě 814, 755 01 Vsetín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 91716/2023 ze dne 14. 8. 2023,
ve věci společného povolení

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 91716/2023 ze dne 14. 8. 2023, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 11 228 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Toma Káni, sídlem Nám. Míru 6, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou došlou soudu dne 16. 10. 2023 domáhal se žalobce, aby soud vydal rozhodnutí, kterým by zrušil rozhodnutí žalovaného sp. zn. DSH/16778/2023/Nik 280.9 S5, č.j. MSK 91716/2023 ze dne 14. 8. 2023, kterým byl změněn výrok Magistrátu města Třince, odboru stavebního řádu a územního plánování č.j. MMT/29134/2023/SŘAÚP/Si ze dne 26. 4. 2023 a současně bylo ve zbývajícím rozsahu uvedené rozhodnutí potvrzeno, a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 15. 8. 2023.

Žaloba

2. Žalobce žalobu odůvodnil tím, že správní orgán prvního stupně vydal rozhodnutí, kterým v detailu popisu stavby změnil požadovanou hloubku vsakovací rýhy. V ostatním pak rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil v rozsahu, ve kterém byl schválen stavební záměr stavby SO 01 Účelové komunikace veřejně přístupné, stavby IO 01 Prodloužení vodovodního řádu včetně přípojek vody, stavby IO 02 Splaškový kanalizační řád a stavby IO 04 Veřejné osvětlení.
3. Žalobce v průběhu celého správního řízení napadal shromážděné podklady pro přijetí rozhodnutí a poukazoval na jejich nedostatečný rozsah a nevyhovující obsahovou stránku. Přestože v průběhu řízení došlo k odstranění některých namítaných nedostatků pro vydání rozhodnutí, má žalobce za to, že ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nedošlo k takové nápravě vytýkaných nedostatků, které by opravňovaly k vydání napadeného rozhodnutí.
4. Především má za to, že vydané rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neobsahuje konkrétní popis prostorového řešení stavby, zejména její půdorysnou velikost, výšku a tvar

Shodu s prvopisem potvrzuje

a základní údaje o její kapacitě dle § 13a písm. c) vyhlášky č. 503/2006,-Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ani umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb dle § 13a písm. d). Absence těchto náležitostí je zásadní vadou vydaného rozhodnutí a odvolací orgán tuto skutečnost ve svém rozhodnutí nijak nepostihl, tuto vadu nenapravil nebo variantně nevrátil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně k provedení nápravy.

5. V řízení byl doplněn hydrologický posudek o část, ve které je pojednáno o zkrácení zasakovací rýhy a doplnění zasakovacích studní. Z doplněného materiálu pak žalobce zjistil, že přestože hydrogeolog pojednával o novém provedení zasakovacích rýh a zasakovacích studní, nezohlednil tuto změnu v úpravě výpočtu uvedeného na straně čtvrté hydrogeologického posudku. Je tedy zcela nejasné a nyní i nepřezkoumatelné, z jakého výpočtu hydrogeolog vycházel při změně textu daného posudku, a tedy není možno správnost této změny jakkoliv přezkoumat. Navíc vzniká u žalobce pochybnost, že pokud došlo ke změně rozsahu zasakovacích rýh, aniž došlo ke změně výpočtu zasakování, byla jednoduše provedena formální změna textu tak, aby se vyhovělo požadavku investora, aniž reálně došlo ke změnám ve výpočtech zasakování a ke kontrole, zda i po změně rozsahu zasakovacích rýh budou tyto dostatečně plnit svůj očekávaný účel. Zasakování srážkových vod je přitom hlavní námitkou a obavou žalobce v celém řízení, neboť utrácení srážkových vod po vybudování předmětných staveb ve svažitém terénu, ve kterém se nachází nemovitě věci a stavby žalobce i stavebníka, je nejproblematictější záležitostí celého správního řízení z pohledu žalobce.
6. Správní orgán však této vadě ve změně hydrogeologického posudku nijak nepřihlédl a postačilo mu, že byl změněn text tak, že nyní formálně odpovídá požadavku pro vydání rozhodnutí. Správní orgán však nemůže důkazy hodnotit pouze při jejich povrchním čtení, je povinen v rámci svých schopností přezkoumávat i vnitřní obsahovou konzistenci jednotlivých důkazů. K tomu však v tomto posuzovaném případě nedošlo. Z pohledu žalobce činí tato vada rozhodnutí správního orgánu zcela nepřezkoumatelným. Řízení je tím současně zatíženo zásadní vadou, která může mít vliv na výsledek řízení, když správní své rozhodnutí opřel o pozměněný důkaz (hydrogeologický posudek), aniž zkoumal, zda provedená změna textu odpovídá změně výpočtu v daném hydrogeologického posudku.
7. Žalobce dále namítal v řízení ohrožení stability svahu nad domem účastníka zřízením nepřiměřeně velkých a nevhodně umístěných zasakovacích studní. Stavebník tuto námitku „vyřídil“ tak, že vymazal tuto část z posuzované výkresové dokumentace. Žalobce má za to, že nelze v řízení používat „salámovou metodu“ a zjevně problematické věci posouvat v čase jenom proto, že teď a v tuto chvíli se jimi není třeba zabývat, přestože je jejich provedení projektováno, zjevně plánováno a s problematičností řešení se dříve či později bude muset správní orgán zabývat.
8. Odvolací správní orgán se s touto námitkou vypořádal tak, že uvedl, že předmět řízení vymezuje žadatel ve své žádosti a s tímto předmětem ve velké míře může rovněž sám disponovat. Speciální stavební úřad je vázán tím, jak byl předmět řízení žadatelem vymezen. V daném případě byla předmětem samostatného řízení výstavba komunikace, prodloužení vodovodního řádu, splaškové kanalizace a veřejného osvětlení, přičemž zamýšlené rodinné

domy budou zřejmě povolovány až následně, v samostatném správní řízení. Krajský úřad v takovém postupu neshledal žádnou vadu či rozpor s právními předpisy.

9. Žalobce považuje tento přístup odvolacího správního orgánu za čirý formalismus. Při aplikaci, byť jen zbytkové, logiky je jasné, že smyslem výstavby účelové komunikace veřejně přístupné, vodovodního řadu včetně přípojek vody a splaškového kanalizačního řadu je příprava budoucí výstavby rodinných domů. Takto je ostatně projekt jako celek nazván. Žalobce má za to, že správní orgán musí řešit nejenom problém, který má aktuálně na stole, ale pokud je to naprosto zjevné, jako v posuzované věci, musí řešit i takový, který by svým nesprávným rozhodnutím do budoucna v podstatě vytvořil. Tomu se však správní orgán v obou stupních řízení vyhnul.
10. Správní orgány obou stupňů se dále v řízení odmítají vůbec zabývat tvrzenou a prokazovanou neprůchodností kanalizace, způsobující lokální záplavu oblasti a její vliv na odvodnění nově vytvořeného „suchého poldru,“ který stavba cesty vytvoří na pozemku stavebníka proti jeho vůli a k jeho škodě.
11. Stejně jako při postupu ve shora uvedeném bodu číslo 6, 7 a 8 správní orgán uvádí, že sice v řízeních je projednáno prodloužení splaškové kanalizace, ale stavby zřizované v tomto řízení se nebudou dotýkat množství vody, které bude splaškovou kanalizací odcházet, neboť „je zřejmé, že nová splašková kanalizace nebude sloužit k odvádění splaškových vod z komunikace (neboť tam nevznikají), ale jde o přípravu pro plánovanou zástavbu rodinných domů, jejichž výstavba však není předmětem tohoto správního řízení.“ Správní orgán z pohledu žalobce předvedl opět ryze formalistický postup, ve kterém na jednu stranu říká, že ví o problému, který logicky nastane poté, co se celý projekt posune do další fáze, ale v této chvíli ho nebude řešit, protože formálně nemusí.
12. Je názorem žalobce, že schválení projektu cesty, vodovodních přípojek a kanalizačního řadu v tom rozsahu a v tom formátu, v jakém byl v tomto řízení projednán, jednoznačně predefinuje, jaká zástavba bude na pozemku v budoucnu stát. Je tedy nezbytné, aby správní orgán s vědomím toho, jaký problém je v tuto chvíli vytvářen a na jaký budoucí problém je v tomto řízení zakládáno, se touto námitkou zabýval již v aktuálním řízení a „neschovával se“ za možnost odsunout od sebe celou věc jako „budoucí problém někoho jiného.“ Jak je již napsáno shora, v řízení musí být správním orgánem aplikována alespoň základní logika, která nutí správní orgán řešit nejenom problém, který má aktuálně na stole ale i takový, který by svým nesprávným rozhodnutím do budoucna v podstatě vytvořil.

Stanovisko žalovaného

13. Žalovaný se ve věci vyjádřil podáním ze dne 3. 1. 2023, navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Žalovaný má za to, že jeho rozhodnutí č.j.: MSK 91716/2023 ze dne 14. 8. 2023 bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutkového stavu věci a jeho odůvodnění vyhovuje nárokům na něj kladeným ust. § 67 a § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a je v něm dostatečným způsobem popsáno, jaké důvody jej vedly k zamítnutí podaných odvolání a potvrzení rozhodnutí stavebního úřadu. Konstatoval, že žalobní body jsou v podstatě totožné s

odvolacími námitkami, jejichž obsahem se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně zabýval, a proto se na odůvodnění rozhodnutí odkazuje.

14. K obsahu žaloby pak žalovaný uvádí následující: Žalobce nejprve namítá, že vydané rozhodnutí speciálního stavebního úřadu neobsahuje konkrétní popis prostorového řešení stavby, zejména její půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě dle ust. § 13a písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ani umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb dle ust. § 13a písm. d) této vyhlášky. K tomu žalovaný uvádí, že s ohledem na skutečnost, že projednávaná stavba není budovou, je slovní popis poněkud omezen a ztížen charakterem této stavby (tj. komunikace, prodloužení vodovodního řádu, splaškové kanalizace a veřejného osvětlení), nicméně výrok rozhodnutí obsahuje podle žalovaného dostatečně konkrétní popis stavebních objektů tak, aby bylo rozhodnutí dostatečně jasné, přesné, srozumitelné a určité. Kromě toho společné povolení obsahuje přílohu, kterou je koordinační situační výkres v měřítku 1:250, díky níž je umístění stavby na pozemku a její prostorové řešení zcela zřejmé. Žalovaný tedy neshledává tento žalobní bod důvodným.
15. Dále žalobce namítá, že v průběhu společného řízení došlo ke zkrácení zasakovací rýhy a doplnění zasakovacích studní, avšak podle žalobce hydrogeolog nezohlednil tuto změnu v úpravě výpočtu zasakování. Žalovaný k tomu nejprve uvádí, že ke změnám v projektové dokumentaci bylo žadatelem přistoupeno tak, aby vyhověl požadavkům žalobce. Dále žalovaný uvádí, že podle původního výpočtu v hydrogeologickém posudku před jeho doplněním dospěl jeho zpracovatel k závěru, že by utrácení vody mělo být řešeno např. mělkou vsakovací rýhou o délce min. 100 m a šířce min. 1 m a hloubce rovněž min. 1 m. Po úpravě záměru tyto podmínky zůstávají splněny, navíc došlo k prohloubení navržené vsakovací rýhy oproti původní navrhované hloubce 1 m na 1,5 m a rovněž k doplnění tří vsakovacích šachet. Zpracovatel hydrogeologického posudku i jeho doplnění uvedl, že po této úpravě projektové dokumentace bude na zájmové ploše retenční objem zasakovaných vod zařízení podstatně větší. Takový závěr je zcela logický, pochopitelný a akceptovatelný. Žalovaný proto dospěl k konstataci, že nebylo nutné provádět nový výpočet, a naopak by takový požadavek vůči zpracovateli hydrogeologického posudku považoval za nadbytečný. Žalovaný dodává, že hydrogeologický posudek byl zpracován osobou odborně způsobilou v oboru hydrogeologie, s dostatečnými znalostmi dané problematiky, která plně zodpovídá za obsah svého posouzení a vyjádření. Žalobce na podporu obsahu svých námitek nedoložil žádný relevantní podklad zpracovaný rovněž osobou odborně způsobilou v oboru hydrogeologie, v němž by bylo řešení navržené v předložené projektové dokumentaci zpochybněno. Žalovaný má proto za to, že ani tento žalobní bod není důvodný.
16. Pokud pak žalobce namítá, že jeho námitka týkající se ohrožení stability svahu nad jeho domem zřízením nepřiměřeně velkých a nevhodně umístěných zasakovacích studní (žalobce měl nejspíše na mysli zasakovací jímky rodinných domů), byla vypořádána tak, že stavebník „vymazal“ tuto část z posuzované výkresové dokumentace, pak k tomu žalovaný vysvětluje, že původně k žádosti doložená projektová dokumentace obsahovala i situační návrh řešení rodinných domů, aniž by však tyto byly předmětem žádosti o vydání společného povolení, a proto v rámci doplnění/úpravy žádosti ze dne 3. 2. 2023 byla tato situační řešení rodinných domů žadatelem odstraněna. Předmět žádosti se tedy nijak tímto nezměnil, pouze byly odstraněny části projektové dokumentace, v níž byly nadbytečně

zakresleny stavební objekty, které nebyly předmětem žádosti, a tedy ani vedeného řízení. V reakci na domněnku žalobce ohledně nepřípustnosti dělení povolení záměru do několika správních řízení a údajnému „odsouvání problémů“ žalovaný dodává, že postup, kdy je nejprve správními orgány povolována technická a dopravní infrastruktura a až následně v samostatném řízení projednána výstavba samotných budov, pro které je infrastruktura již povolena, je běžnou praxí, která nijak neodporuje právním předpisům, a je na stavebníkovi, jaký pro povolení celého záměru zvolí postup, pokud se nejedná o ono nepřípustné využití tzv. salámové metody, kterou žalovaný přiblížil v odůvodnění svého rozhodnutí. Tak tomu však v daném případě není. Žalovaný proto nepovažuje tento žalobní bod za důvodný.

17. Dále žalobce brojí proti skutečnosti, že se správní orgány nezabývaly neprůchodností stávající kanalizace. Žalobce k tomu uvádí, že v rámci projednávaného záměru má být sice realizována nová splašková kanalizace, která má být napojena na stávající kanalizační řad, ale z logiky věci je zřejmé, že nebude sloužit k odvádění splaškových vod z komunikace (neboť tam žádné nevznikají), ale jde o přípravu pro plánovanou zástavbu rodinných domů, jejichž výstavba však není předmětem tohoto správního řízení. Realizace záměru, který je předmětem tohoto řízení, nebude mít negativní dopad na kapacitu splaškové kanalizace. Napojení uvažovaných rodinných domů na kanalizaci a otázka dostatečnosti její kapacity bude předmětem jiného správního řízení, kde bude již patrné, o jaké stavby se bude konkrétně jednat a jaký bude jejich počet. Pokud má žalobce za to, že takový přístup správních orgánů je příliš formalistický, pak k tomu žalovaný uvádí, že společné řízení je řízením zahajovaným na žádost a je ovládáno zásadou dispoziční – žadatel je tím, kdo vymezuje předmět řízení a s tímto řízením též disponuje, a v případě že by správní orgán předkročil žadatelem vymezený předmět řízení, pak by překročil meze uplatňování státní moci dané čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Ani tento žalobní bod tedy není podle žalovaného důvodný.

Stanoviska zúčastněných osob

18. Podáním ze dne 22. 2. 2024 L. M. sdělil, že bude v řízení uplatňovat práva zúčastněné osoby, jelikož je majitelem sousedního pozemku, není mu lhostejné, co se děje v jeho sousedství a sdílí rozhořčení s žalobcem.
19. Podáním ze dne 26. 2. 2024 společnost Augere Real Estate s.r.o. – původní stavebník a RD Napoleon s.r.o. - nabyvatel sdělil, že budou v řízení uplatňovat práva zúčastněné osoby, k tomu doložili Smlouvu o postoupení práv a povinností ze správního rozhodnutí ze dne 8. 2. 2024, konkrétně z rozhodnutí vydaného správním orgánem v prvním stupni a z napadeného rozhodnutí.
20. Společným podáním ze dne 23. 4. 2024 se pak tyto společnosti vyjádřily k žalobě věcně takto:
21. K argumentaci porušením § 13 a písm. c), d) vyhl. č. 503/2006 Sb.: Napadené rozhodnutí splňuje požadavky vyhlášky, kdy ve výroku je mj. odkazováno na grafickou přílohu – koordinační situaci v měřítku 1:250 (viz. odkaz v části výroku „umístění stavby na pozemku“ a bod 1. „stanovení společných podmínek“). V textové části výroku je každá část stavby s ohledem na její charakteristiku popsána dostatečně určitě a nezaměnitelně co do rozhodných parametrů každé dané části stavby, tedy co do velikosti, výšky (resp. hloubky),

tvaru i kapacitě (u části stavby, kterou lze kapacitně vymezit údaji o průměru a délce), stejně tak jsou definovány pozemky, na kterých bude stavba umístěna. Detailní vymezení charakteristik, umístění stavby na pozemku, vč. odstupových poměrů od hranic pozemků, pak je obsahem přílohy – koordinační situace. Dle judikatury je takový postup zcela v pořádku a souladný se zákonem, i pokud grafická příloha není připojena ke správnímu rozhodnutí (např. NSS ČR sp.zn. 4 As 18/2012-29 ze dne 6. 8. 2013, sp.zn. 2 As 21/2016-83 ze dne 26. 7. 2016, analogicky k rozhodnutí o umístění stavby).

22. K námitce výpočtu hydrologického posudku: Zúčastněná osoba poukazuje především na obsah napadeného posudku: Jak vyplývá z vyjádření hydrogeologa, již původní řešení bylo funkční a dostatečně kapacitní pro bezpečné zadržení, zasakování a odvod vody ze zájmové oblasti. Provedením změn – přidáním akumulacních a vsakovacích šachet, prohloubení vsakovací rýhy – pak je *dosaženo stavu, kdy retenční objem zasakovaných vod na zájmové ploše bude podstatně vyšší, než je nezbytné pro funkční a bezpečné zadržení a zasakování srážkové vody. Zasakování vod na zájmové ploše je tedy možné, funkční a má podstatně větší kapacitu, než je nezbytné. Navrhované řešení je spolehlivě schopné zasakovat i epizodické srážky většího úhrnu.*
23. Správné je vyjádření žalované, že v *daném případě není nutné provádět nový propočet, když závěr doplněného posudku je zcela logický, pochopitelný a akceptovatelný.* Zcela jistě nelze hovořit o nepřezkoumatelnosti posudku, když jeho závěry jsou v souladu s jeho obsahem a logicky z něj vyplývají. Pakliže hydrogeolog původně navržené opatření označí (propočte) za dostatečné, přičemž navrhované změny retenční schopnosti stavby zcela zjevně a logicky posilují (přidání šachet, prohloubení rýhy), pak trvání na novém výpočtu je nedůvodné. Lze zdůraznit, že žalobce výpočet (jakožto odbornou otázku) žádným věrohodným způsobem nezpochybnil, nepředložil jiný posudek nebo vyjádření znalce, ani netvrdí, jaký negativní vliv na závěr znaleckého posudku má mít daný způsob výpočtu a zvolený postup znalce.
24. K námitce použití „salámové“ metody: Tato námitka je zcela nedůvodná a byla řádně vypořádána, kdy lze zopakovat, že stavby rodinných domů nejsou předmětem řízení, o budoucích stavbách v územích nebylo ke dni vydání rozhodnutí zahájeno a vedeno žádné řízení. Zvolený postup etapizace stavby (nejprve zasítování pozemků a následně povolování staveb budov) je zcela běžný a souladný se zákonem i judikaturou Nejvyššího správního soudu, jak v napadeném rozhodnutí odkazuje žalovaný (sp.zn. 6 As 139/2017-73 ze dne 13. 12. 2018).
25. Zúčastněné osoby odmítají, že by se jednalo o „salámovou metodu“ ve smyslu judikatury, když etapizací stavby se stavebník žádným způsobem nevyhne žádným zákonným požadavkům a nedosáhne žádných pro sebe příznivějších výsledků, vždy bude muset splnit stejné požadavky zákona, bez ohledu na zvolený způsob povolování.
26. Je pravdou, že v původní dokumentaci byl uveden výlučně „*situační návrh*“ řešení rodinných domů. Nejednalo se nicméně žádný závazný, finální dokument, nebo detailní projektovou dokumentaci, která by závazně řešila jednotlivé parametry budoucí výstavby, včetně parametrů technických. Výstavba technické infrastruktury není závazně spjata s jedinou možnou budoucí podobou zastavění pozemků v zájmovém území, umístění konkrétní stavby (vč. zasakovacích šachet) a její parametry budou předmětem budoucích

řízení, kde stavební úřad bude dbát na splnění požadavků zákona a na zajištění práv žalobce a jeho oprávněných zájmů. V tomto směru odkázal na závěry vyjádřené v rozhodnutí NSS ČR sp.zn. 2 As 119/2014-31.

27. Co do námitky stability svahu žalobce svou námitku směřoval výlučně k „*neprůměrně velkým a nevhodně umístěným zasakovacím studním*“ budoucích rodinných domů umístěných na svahu nad jeho rodinným domem. S odkazem na nezávažnost situačního návrhu, umístění a technické parametry zasakovacích jímek budou předmětem dalších řízení, kde bude žalovaný účastníkem. Pokud by způsob utrácení dešťových vod ohrožoval stabilitu svahu a nebude možné vyřešit tuto situaci technicky (např. změnou umístění a parametrů zasakovacích šachet), pak jistě taková stavba nebude v navazujícím řízení povolena. Samostatná stavba technické infrastruktury však na takovou skutečnost nemá vliv (a naopak). Technická infrastruktura povolená dle napadeného rozhodnutí přitom umožní výstavbu rodinných domů v souladu s územním plánem obce i na jiných místech než jen u svahu nad žalobcovým domem. Vyhovění námitkám žalobce by znamenalo zamezení rozvoje a využití území obce podle územního plánu i v částech, které žádným způsobem nesouvisí s námitkami žalobce a bránilo by výstavbě, která zcela zjevně stabilitu svahu ani ohrozit nemůže (stavba technické infrastruktury, budoucí výstavba domu v oblasti pod svahem, nebo na severovýchodní straně od budoucí komunikace). Námitka žalobce směřující k budoucí výstavbě některých rodinných domů napojených na technickou infrastrukturu je tedy předčasná, a nemůže být důvodem pro neschválení povolovaného stavebního záměru stavebníka. Vypořádání uvedených námitek ze strany žalované (na str. 5, 6 a 8 napadeného rozhodnutí) je tedy správné.
28. I v případě jiného názoru je však uvedená námitka řádně vypořádána rovněž prvoinstančním rozhodnutím, jak jej žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil, kdy na str. 27 je odkazováno na závazné stanovisko vodoprávního úřadu, který na str. 20 navrhané řešení zasakování dešťové vody u rodinných domů schválil („*Dešťové vody z jednotlivých rodinných domů budou akumulovány v akumulačních jímkách a následně budou zasakovány na jednotlivých pozemcích*“) s tím, že *nebyly shledány důvody bránící vydání kladného závazného stanoviska ke stavbě*. Přes zvolenou etapizaci stavby je tedy zřejmé, že nemůže jít o „salámovou“ metodu. Stavební úřad věc posoudil a námitky vypořádal v širším rozsahu, prostřednictvím závazných stanovisek a širší dokumentace, ačkoli k tomu s ohledem na předmět řízení nebyl povinen. Žalobce má stále možnost uplatnit své námitky v navazujícím povolovacím řízení.
29. K námitkám neprůchodnosti kanalizace: Osoby zúčastněné zdůrazňují, že žalobce v svých námitkách ignoruje skutečný stav věci a účelově zaměňuje vzájemně nesouvisící záležitosti. V první řadě je nutno zdůraznit, že v zájmovém území vedou dvě kanalizace – splašková (kam jsou odváděny splašky z rodinných domů) a dešťová (kam je sváděno odvodnění stávající cesty). Budoucí stavba technické infrastruktury je odvodněna zasakováním, nikoli napojením na kanalizaci.
30. Žalobcová námitka, že údajná *neprůchodnost splaškové kanalizace způsobuje lokální záplavy a má vliv na odvodnění nově vytvořeného suchého poldru*, je z podstaty věci nesmyslná, jelikož splašková kanalizace nemá žádný vliv na odvodnění oblasti. Na odvodnění oblasti může mít vliv dešťová kanalizace, kde však není namítána neprůchodnost, a která žádným

způsobem nebude dotčena ani povolenou stavbou technické infrastruktury. Do budoucna se ani nepředpokládá její dotčení stavbami rodinných domů. V obou případech je dešťová voda utrácena vsakováním. Splašková kanalizace také není stavbou technické infrastruktury nijak dotčena. Je pravdou, že do budoucna se předpokládá napojení budoucích rodinných domů v oblasti, tyto však nejsou předmětem řízení. Otázka napojení na splaškovou kanalizaci bude řešena v budoucích povolovacích řízeních, avšak znovu – ani napojení rodinných domů na splaškovou kanalizaci nemůže mít žádný vliv na tvrzené *lokální záplavy v oblasti a vytvoření suchého poldru*, když odvod splašek nemá nic společného s odvodem dešťové vody. Dle citovaného rozhodnutí NSS ČR sp.zn. 2 As 119/2014-31 platí, že možné varianty budoucího vývoje (např. povolení jen části budoucích domů pro případ omezené kapacity kanalizace) pak nemohou být důvodem bezdůvodného omezení stavby infrastruktury, pokud její umístění a umístění rodinných domů umožňuje územní plán obce.

31. Žalovaný správně vypořádal námitky žalobce co do odvodnění oblasti (a vzniku poldru) odkazem na hydrologický posudek (str. 7 rozhodnutí) a splaškové kanalizace tím, že se nejedná o předmět řízení (str. 8 rozhodnutí).
32. I v případě jiného názoru jsou však uvedené námitky řádně vypořádány rovněž prvoinstančním rozhodnutím, jak jej žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil, kdy detailně byly námitky žalobce vypořádány na str. 27, 30 a 33 (dešťová kanalizace a odvodnění pozemků) a na str. 28 a 32 (splašková kanalizace). V návaznosti na argument „salámové metody“ pak zúčastněná osoba zdůrazňuje, že prvoinstanční orgán vypořádal námitky žalobce z širšího hlediska budoucích staveb – co do odvodu dešťové vody na str. 30 („*odvodnění rodinných domů je řešeno dle projektové dokumentace do vsaků*“) a co do splaškové kanalizace na str. 28 (odkazem na kladné závazné stanovisko vodoprávního úřadu na str. 20 rozhodnutí: „*Z projektové dokumentace stavby vyplývá že se jedná mimo jiné o stavbu devíti rodinných domů včetně přípojek inženýrských sítí, místní komunikace, dešťové kanalizace, vodovodního a kanalizačního řádu*“ i sdělením, že vlastník kanalizace souhlasil s napojením, přičemž takový souhlas by při nedostatečné kapacitě nemohl být vydán) a str. 32 („*speciální stavební úřad znovu uvádí, že k záměru byl vydán souhlas vlastníka splaškové kanalizace s napojením na kanalizační řád a žádost je doložena souhlasným závazným stanoviskem správního orgánu (vodoprávního úřadu), příslušného pro její povolení*“). Přes zvolenou etapizaci stavby je tedy zřejmé, že nemůže jít o „salámovou“ metodu ve smyslu obcházení požadavků zákona. Stavební úřad věc posoudil a námitky vypořádal v širším rozsahu, prostřednictvím závazných stanovisek a širší dokumentace, ačkoli k tomu nebyl s ohledem na předmět řízení povinen. Žalobce má stále možnost uplatnit své námitky v navazujícím povolovacím řízení.
33. Další osoby, které soudu sdělily, že v řízení uplatňují práva zúčastněné osoby, tj. Severomoravské vodovody a kanalizace, a.s., CETIN, a.s., se k předmětu řízení nevyjádřily.

Zjištění ze správního spisu

34. Řízení bylo zahájeno *žádostí společnosti Augere Real Estate, s.r.o., IČ 08445397 v postavení stavebníka ze dne 16. 3. 2022* o vydání společného povolení ke stavebnímu záměru „Rodinné domy v Třinci – Oldřichovicích, SO 02 Účelová komunikace veřejně přístupná,

IO 01 Prodloužení vodovodního řádu vč. přípojek vody, IO 02 Splaškový kanalizační řád, IO 04 Veřejné osvětlení,“ na pozemcích p. č. 1118/4, p. č. 1118/9, p. č. 1121/1, p. č. 3387/8, p. č. 3387/11, p. č. 3387/12, vše v katastrálním území Oldřichovice u Třince. Z žádosti plyne, že je navržena asfaltová komunikace o šířce 5,5m a 3,5 m mimo rozšíření v ohybech a obraťištích, délka komunikace 168 m, komunikace ukončena obraťištěm. Dále je předmětem žádosti prodloužení vodovodního řádu – dvěma novými větvemi. Větev A1 DN80 o délce 120 m a větev A2 DN50 o délce 56 m. Větev A1 se napojí na stávající vodovodní řád DN500 O, větví A2 se vodovod zokruhuje napojením na stávající vodovodní řád DN50 PE. Objekt také zahrnuje vodovodní přípojky pro budoucí RD ukončené ve vodoměrných šachtách. Dále je navržena nová splašková kanalizace PP DN 250 stoka A o délce 91,50 m se napojí na stávající kanalizační řád DN 300, šachta č. 98. Z důvodů napojení dvou budoucích RD na stávající řád kanalizace je nutné na tento kanalizační řád vsadit novou jednu revizní šachu DN1000 vč. poklopu D400. Dále je navrženo nové veřejné osvětlení umístěné podél severního okraje komunikace vč. 6 ks osvětlovacích stožárů. Žádost byla doručena dne 18. 3. 2022 Statutárnímu městu Třinci.

35. K žádosti bylo doloženo *Koordinované stanovisko Magistrátu města Třince ze dne 7. 1. 2022*, jehož součástí je posouzení záměru i z hlediska veřejných zájmů dle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů; bylo dle § 104 odst. 9 vodního zákona vydáno souhlasné závazné stanovisko, a to ve vztahu k IO 01 Prodloužení vodovodního řádu vč. přípojek vody, IO 02 Splaškový kanalizační řád. Konstatoval, že dle předložené dokumentace vyplývá, že se jedná mimo jiné o stavbu 9 rodinných domů včetně přípojek inženýrských sítí, místní komunikace, dešťové kanalizace, vodovodního a kanalizačního řádu. Rodinné domy budou zásobovány pitnou vodou, prostřednictvím nových kanalizačních přípojek, které budou napojeny na nově budovaný vodovod. Splaškové odpadní vody z jednotlivých RD budou odváděny kanalizačními přípojkami, které budou napojeny na nový kanalizační řád. Dešťové vody z jednotlivých rodinných domů budou akumulovány v akumulačních jímkách a následně budou zasakovány na jednotlivých pozemcích. Dešťové vody z nově budované místní komunikace budou dle aktualizované projektové dokumentace utráceny zasakováním do půdních vrstev podloží prostřednictvím vsakovací rýhy vedené podél celé komunikace v délce cca 100 a více metrů, šířce min. 1 m a hloubce min. 1 m. Záměr stavby naplňuje ustanovení § 5 vodního zákona - zásobování vodou, zneškodňování odpadních vod i odvádění srážkových vod budou v souladu se zákonem. Navržený systém vsakovacích prvků dešťových vod z jednotlivých rodinných domů a nově budované místní komunikace vyhovuje potřebám vycházejících z výše uvedených hydrologických vyjádření. Na základě výpočtů, charakteru lokality a geologického prostředí bude za obvyklých klimatických podmínek docházet k akumulaci a pozvolnému zasakování srážkových vod do horninového prostředí. Vodoprávní úřad dospěl k závěru, že realizací stavby v dotčené oblasti by nemělo dojít k negativnímu ovlivnění zájmů chráněných vodním zákonem. Na základě předložených dokladů nebyly shledány důvody bránící vydání kladného stanoviska ke stavbě. Lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod. Rovněž je součástí tohoto dokumentu posouzení z hlediska zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, kdy byl vysloveno souhlasné stanovisko z hlediska řešení SO 02 Účelová komunikace veřejně přístupná dle projektové dokumentace zpracované R. W. z 3/2021, včetně připojení k silnici III/4681 pro účely zajištění dopravního napojení plánovaných novostaveb rodinných domů.

36. *Oznámením ze dne 6. 4. 2022* byli účastníci řízení informováni o zahájení společného řízení, byla jim stanovena lhůta v trvání 15 dnů k nahlížení do podkladů rozhodnutí. Žalobce této možnosti využil prostřednictvím svého zástupce dne 13. 4. 2022 a dne 20. 4. 2022. Dne 26. 4. 2022 žalobce formuloval své *námítky* k záměru, stavebník na ně reagoval podáním ze dne 11. 5. 2022. Po vyjádření dotčených správních úřadů k námitkám opětovně žalobce nahlížel do spisu dne 20. 6. 2022, opětovně se vyjádřil dne 22. 6. 2022.
37. Stanoviska – námitky žalobce se vždy týkaly i odtokových poměrů v oblasti, nejpodrobněji byly odůvodněny v *podání žalobce ze dne 26. 4. 2022*.
38. Součástí spisu je *posudek zpracovaný v dubnu 2021 RNDr. Miroslavem Konečným nazvaný: Posouzení hydrogeologických poměrů pro možné zasakování srážkových vod do půdních vrstev geologického podloží*. Na straně 4 a 5 v části IV posudku je popsán návrh řešení srážkových vod včetně propočtů. Návrh utrácení srážkových vod je v souladu s programem pro hospodaření s povrchovými vodami, vychází se z normy ČSN 75 9010 – Vsakovací zařízení srážkových vod a dle novely vodního zákona č. 544/2020 Sb. Pro zasakování je navržena s ohledem na zjištěný koeficient vsaku $k_v = 2 \times 10^{-5} \text{ m} \times \text{s}^{-1}$ např. vsakovací rýha podél komunikace, vyplněná štěrkem, o celkové délce min. 100 a více m (rýhové zasakování). Vsakovací rýha bude o šířce min. 1 m a hloubce min. 1 m a více. Byl proveden propočet celkové velikosti vsakovací plochy navrženého zasakovacího zařízení $A_{\text{vsak}} = 100 \text{ m}^2$ a vsakovaného odtoku ze vsakovacího zařízení $Q_{\text{vsak}} = 1 \cdot 10^{-3} \text{ m}^3 \times \text{s}^{-1}$. Následně byl proveden propočet pro úhrny srážek s dobou od 5 minut do 72 hodin s periodicitou výskytu $p = 0,2$, pro nejbližší hodnocenou srážkoměrnou stanicí, tj. Ostrava – Vítkovice. Z výpočtu plyne, že největší uvažovaný retenční objem pro návrh vsakovacího zařízení je $V_{\text{vz}} = 8,31 \text{ m}^3$. Navrhované vsakovací zařízení se skládá ze vsakovací rýhy, jejíž retenční objem činí 15 m^3 , což zde vyhovuje. Navržené zasakovací zařízení se dle požadavků mělo vyprázdnit do 72 hodin, což tento návrh splňuje. Navržené vsakovací zařízení musí být v dostatečné vzdálenosti od staveb a okolí, aby nedocházelo k ohrožení podzemních prostor budovy podzemní vodou. Zde by odstupová vzdálenost navrženého vsakovacího zařízení od budovy měla být min. 2,5 m. Takto navržený vsakovací systém by měl být účinný za běžných situací, kromě krátkého období příválových dešťů, takže riziko z důvodu trvalého zamokřování pozemků se jeví jako málo reálné a je jej možno i vyloučit. Splaškové odpadní vody z komunikace zde nebudou produkovány. Navrhované řešení za běžných podmínek vyloučí případné riziko trvalého zamokření pozemků i níže pod zájmovou plochou. Jelikož toto řešení nezhorší hydrogeologické poměry na stanovišti, ani na sousedních pozemcích, lze zde proto vsakování vod za výše uvedených podmínek doporučit.
39. K námitkám žalobce se *Magistrát města Třince jako vodoprávní úřad vyjádřil podáním ze dne 15. 6. 2022*, kdy konstatoval, že dešťové vody z nově budované komunikace budou utráceny vsakováním do půdních vrstev podloží prostřednictvím vsakovací rýhy podél celé komunikace v délce cca 100 a více metrů, šířce min. 1 metr a hloubky min. 1 metr. Dle závěrečného hodnocení hydrogeologa je potvrzena možnost utrácení srážkových vod ze zpevněné plochy komunikace zasakováním do půdních vrstev podloží a dále vylučuje případné riziko trvalého zamokření pozemků i níže pod zájmovou plochou.

40. *Statutární město Třinec – Magistrát města Třince, odbor dopravy v přípisu adresovaném L. M. dne 23. 3. 2022 sdělil, že dle předložené dokumentace nedojde k dotčení dešťové kanalizace ve vlastnictví města Třinec situované v chodníku 4d. Dle této dokumentace je odvodnění rodinných domů řešeno do vsaků, stejně jako odvodnění nově budované komunikace. Dešťová kanalizace slouží primárně k odvodnění pozemních komunikací, nikoli přilehlých pozemků. Dle sdělení dodavatele běžné údržby komunikací nebyly v posledních letech na dešťové kanalizaci evidovány žádné problémy s odváděním srážkových vod, v případě přívalových dešťů je prováděno pouze čištění uliční vpusti situované v krajnici silnice III/4681 na straně Katastrálního úřadu, kdy dojde k jejímu ucpání vlivem nečistot (listí, větve apod.). Po jejím vyčištění je vypuštěn funkční a nahromaděná voda ze silnice volně odtéká kanalizací.*
41. *Podáním ze dne 22. 6. 2022 se žalobce vyjádřil k podkladům, považoval je za nedostatečné, kdy námitky žalobce nejsou řešeny s dostatečnou konkrétností, druhého namítaného problému, a to neprůchodností kanalizace způsobující lokální záplavu oblasti a její vliv na odvodnění nově vytvořeného „suchého poldru“, který stavba pozemku vytvoří na pozemku účastníka řízení proti jeho vůli a škodě, se správní orgán nedotkl.*
42. *Dne 19. 7. 2022 byl rozhodnutím Magistrátu města Třince č.j. MMT/3509/2022, sp. zn. MMT/17851/2022/SŘaÚP/Si stavební záměr schválen, současně bylo povoleno pokácení 7 ks zde uvedených stromů a stavebníkovi uložena povinnost náhradní výsadby. Uvedené rozhodnutí bylo napadeno odvoláním žalobce v podobě podání ze dne 10. 8. 2022. Následně bylo toho rozhodnutí zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 11. 2022 č.j. MSK 120376/2022, DSH/23037/2022/Nik a věc vrácena správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání s tím, že záměr není v souladu s hydrogeologickým posudkem a rovněž námitky nebyly dostatečně uspokojivě vypořádány. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 11. 2022.*
43. *Výzvou ze dne 16. 1. 2023 byl stavebník vyzván k úpravě podkladů a žádosti do 60 dnů a řízení bylo přerušeno. Stavebník do spisu následně doložil mimo jiné *Dodatek k posouzení hydrogeologických poměrů pro možné zasakování srážkových vod do spodních vrstev geologického podloží* z 30. 12. 2022, v němž bylo odůvodněno řešení s ohledem na námitky týkající se rodinného domu č. p. X:*

Při návrhu vsakování byl původně navržen pouze vsakovací drén v rýze, vedoucí podél nové komunikace a délce 109 m. Taková vsakovací rýha – vsakovací prvek bude zachován; byla upřesněna její hloubka a která může být nahoře až 1,5m pod terénem. Pro obavy souseda byla tato vsakovací rýha vstřícně doplněna na trase nové komunikace cca v její polovině a na konci o 2 akumulálně vsakovací již šachty do hloubky až do 3 m p.t. Ty budou osazeny do vsakovací jámy, vyhloubené do hloubky až 3 m p.t., s obsypem a výplní drobného šterku od 1,5 metru až na dno, pro dočištění srážkové vody, podmíněně přípustné k zasakování po předchozím přečištění. To se děje přes vrstvu šterku ve vsakovací šachtě o mocnosti minimálně 1,5 metru a též vsakováním srážkové vody po celé délce vsakovací rýhy, která je v hloubce od 0,2 m až do 1,5 m se šterkovou výplní. Řez akumulálně vsakovací šachtou je uveden v příloze tohoto stanoviska. Dle průzkumných vrtů zde byly zastiženy až dobře propustné vrstvy hrubozrnných šterků a valouny a s příměsí jemnozrnné zeminy třídy G3 symbolu G-F. V každé jámě proto bude seshora osazena akumulálně vsakovací šachta číslo

1 číslo 2 z betonových skruží až do hloubky 3 m p.t. Nové aktuální doplnění původní sestavy o akumulčně vsakovací šachty a jejich umístění je uvedeno v předloženém aktualizovaném koordinačním snímku mapy k projektu stavby.

Návrh změn spočívá jednak v úpravě hloubky vsakovací rýhy a v úseku 1 a 2 pak i v doplnění této sestavy, kdy do ní bude začleněna i vsakovací šachta v jámě, jak dole před koncem prvního dlouhého úseku komunikace, tak i cca v polovině trasy silnice. Vsakovací šachta tak bude realizována do hloubky minimálně 3 m, například z betonových skruží Js 800 s výplní.

Pro obavy souseda je druhý úsek vsakovací rýhy umístěný na druhé straně této komunikace. Tam bude, vzhledem jednak k menší délce úseku 39 m u hlavní silnice, jen 1 akumulčně vsakovací prvek – šachta DN 800 do hloubky až 4 m p.t. s výplní. To z důvodu nižší propustnosti podloží a vyšší hladině podzemní vody dole v tomto úseku silnice. Nově doplněné řešení utrácení dešťové vody pro odvodnění silnice se jeví jako kapacitně až 2krát větší, tj. i spolehlivější účinně zaskakovat i epizodické srážky většího úhrnu. Pro vstřícné úpravy k RD sousedů č. p. X se jeví tento doplněný návrh jako zcela dostatečný.

K akumulaci vody bylo použito upřesnění údajů z HG vrtů, dále pak naše zaměření výšky podzemní vody. Voda z komunikace bude přechřšťována přes vrstvu v rýze s drobným šterkem, a to hloubky až 1,5 m, které vodu dočistí, což vyhovuje požadavku ČSN 75 9010 - Vsakovací zařízení srážkových vod. Jde o povrchovou vodu podmíněně přípustnou a vhodnou pro zasakování až po jejím předchozím přechřštění.

Utrácení srážkových vod z komunikace k RD bylo dosud do současnosti navrženo zasakováním do vsakovací rýhy vedoucí podél komunikace. Nyní bude doplněno i o 3 akumulčně vsakovací šachty. Po této úpravě sestavy a osazení vsakovací šachet, včetně prohloubení vsakovací rýhy dle požadavku, bude na zájmové ploše retenční objem zasakováných vod zařízení téměř dvojnásobný. Zasakování na zájmové ploše za současných podmínek uvedených v HG posudku je i nyní bez problémů možné funkční. Toto řešení vsakování i do hlubší šachty s filtrační vrstvou šterku na dně neovlivní kvalitu podzemní vody a ani kvalitu povrchových vod. Navrhované upravené řešení též vyloučí případné riziko trvalého zamokření pozemků i níže pod zájmovou plochou. Jelikož toto řešení nezhorší hydrogeologické poměry na stanovišti ani na sousedních pozemcích, lze zde proto vsakování vod za výše uvedených podmínek doporučit. Vsakovací rýha a šachta č. 1, 2 a 3 umožňuje jak akumulaci srážkové vody, její zdržení a též její pomalé zasakování, tudíž vyhovuje i novele vodního zákona č. 544/2020 Sb.

44. Následně vydal *Magistrát města Třince, odbor životního prostředí* dne 6. 3. 2023 jako vodoprávní úřad souhlasné závazné stanovisko, a to v návaznosti na upravenou projektovou dokumentaci včetně právě citovaného hydrogeologického posouzení. Konstatoval, že dle předložené dokumentace vyplývá, že se jedná mimo jiné o stavbu 9 rodinných domů včetně přípojek inženýrských sítí, místní komunikace, dešťové kanalizace, vodovodního a kanalizačního řadu. Rodinné domy budou zásobovány pitnou vodou, prostřednictvím nových kanalizačních přípojek, které budou napojeny na nově budovaný vodovod. Splaškové odpadní vody z jednotlivých RD budou odváděny kanalizačními přípojkami, které budou napojeny na nový kanalizační řad. Dešťové vody z jednotlivých rodinných domů budou akumulovány v akumulčních jímkách a následně budou zasakovány na

jednotlivých pozemcích. Dešťové vody z nově budované místní komunikace budou dle aktualizované projektové dokumentace utráčeny zasakováním do půdních vrstev podloží prostřednictvím vsakovací rýhy č. 1 vedené podél komunikace (spodní trasa) vyplněná štěrkem v délce cca 69 m v šířce min. 1 m a hloubce min. 1,5 m, která bude dále doplněna vsakovací šachtou o hloubce 4m, a vsakovací rýhy č. 2 vedené podél místní komunikace (horní trasa) vyplněná štěrkem v délce 109 m v šířce min. 1 m a hloubce min. 1,5m, která bude dále doplněna dvěma vsakovacími šachtami do hloubky 3 m. Aktualizace projektové dokumentace je v souladu s vyjádřením dodatku hydrogeologického posudku tak, aby bylo vyloučeno případné riziko trvalého zamokření pozemků i níže pod zájmovou plochou a nezhorší hydrogeologické poměry na stanovišti a sousedících pozemcích. Záměr stavby naplňuje ustanovení § 5 vodního zákona – zásobování vodou, zneškodňování odpadních vod i odvádění srážkových vod budou v souladu se zákonem. Vodoprávní úřad dospěl k závěru, že realizací stavby v dotčené oblasti by nemělo dojít k negativnímu ovlivnění zájmů chráněných vodním zákonem. Na základě předložených dokladů nebyly shledány důvody bránící vydání kladného stanoviska ke stavbě. Lze předpokládat, že záměrem nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu/potenciálu vod.

45. *Oznámením ze dne 7. 3. 2023* byli účastníci řízení informováni o pokračování v řízení, byla jim stanovena lhůta v trvání 15 dnů k nahlížení do podkladů rozhodnutí. Žalobce této možnosti využil prostřednictvím svého zástupce dne 22. 3. 2023. Dne 22. 3. 2023 a dne 28. 3. 2023 žalobce formuloval své námitky k záměru, stavebník na ně reagoval podáním ze dne 29. 3. 2023 a dne 16. 4. 2023. Žalobce setrval na svých dosavadních námitkách, doplnil, že část realizované stavby je v níže položené části zařazena u pojištění v záplavovém pásmu, což vylučuje řádné pojistné krytí proti záplavě. Dokumentace neobsahuje řešení vlivu záplavy na posuzovanou stavbu a dále pak na změnu vlivu záplavy na nemovitou věc účastníka řízení poté, co bude stavba realizována. *Podáním ze dne 28. 3. 2023* se žalobce vyjádřil k podkladům, považoval je za nedostatečné, kdy námitky žalobce nejsou řešeny s dostatečnou konkrétností, namítaného problému, a to neprůchodností kanalizace způsobující lokální záplavu oblasti a její vliv na odvodnění nově vytvořeného „suchého poldru“, který stavba pozemku vytvoří na pozemku účastníka řízení proti jeho vůli a škodě, se správní orgán nedotkl.
46. Dne 4. 4. 2023 *vnitřním sdělením Magistrát města Třince* sdělil, že stavba nezasahuje do stanoveného záplavového území. Dále sdělil, že záměr posoudil z hlediska § 96b odst. 1 stavebního zákona, kdy vyvolá změnu v území; dále konstatoval, že jej posoudil dle § 96b odst. 3 stavebního zákona a uzavřel, že záměr je v souladu s Územním plánem Třince, věci týkající se Politiky územního rozvoje ČR se nedotýká, je v souladu se Zásadami územního rozvoje MSK. Z hlediska souladu s územním plánem konstatoval, že pozemky parc. č. 3387/11, 3387/12 a 3387/8 jsou na ploše dopravy silniční (DS), a to v ploše přestavby s hlavním využitím pro pozemky, stavby a s nimi provozně související zařízení silniční dopravy. Je přípustná realizace podzemních sítí technické infrastruktury. Záměr respektuje podmínky využití plochy. Ostatní pozemky se nacházejí na ploše bydlení v rodinných domech (BI), kdy hlavní využití plochy je určeno pro pozemky a stavby rodinných domů i s možným nebytovým využitím, s možností umístění drobných nevýrobních služeb a drobných obchodních jednotek bez rušivých vlivů na okolí, s přípustnou výstavbou příslušné technické a dopravní infrastruktury, vedlejších staveb na pozemku rodinného

domu včetně zpevněných ploch. Pozemky parc. č. 1118/4 a 1118/9 jsou ve stabilizovaném území, p.p.č. 1121/1 v návrhové zastavitelné ploše. Navržený záměr respektuje podmínky hlavního přípustného využití plochy. Záměr splňuje podmínky prostorového uspořádání a ochrany krajinného rázu. Uvedený záměr je v souladu s platným Územním plánem Třinec včetně jeho změn.

Rozhodnutí v prvním stupni

47. *Magistrát města Třince, odbor stavebního řádu a územního plánování vydal rozhodnutí č. j.: MMT/29134/2023/SŘaÚP/Si, sp. zn. MMT/17851/2022/SŘaÚP/Si dne 26. 4. 2023, kterým stavební záměr ve společném řízení schválil.*

48. Ve výroku tohoto rozhodnutí dle ust. § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), vydal společné povolení pro záměr nazvaný „Rodinné domy v Třinci – Oldřichovicích, SO 02 Účelová komunikace veřejně přístupná, IO 01 Prodloužení vodovodního řádu vč. přípojek vody, IO 02 Splaškový kanalizační řád, IO 04 Veřejné osvětlení,“ na pozemcích p. č. 1118/4, p. č. 1118/9, p. č. 1121/1, p. č. 3387/8, p. č. 3387/11, p. č. 3387/12, vše v katastrálním území Oldřichovice u Třince, a současně stavebníkovi dle ust. § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“), povolil kácení 7 ks stromů o obvodech kmenů měřených ve výšce 1,3 m nad zemí, které rostou na pozemku p. č. 1118/4, k. ú. Oldřichovice u Třince a jsou v kolizi se záměrem, které zde vyjmenoval, a podle § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody mu uložil povinnost provedení náhradní výsadby dřevin, které zde rovněž specifikoval.

49. *Součástí výrokové části o povolení záměru bylo vymezení druhu a účelu stavby:*

SO 02 Účelová komunikace veřejně přístupná – je navržena jako obousměrná dvoupruhová účelová komunikace veřejně přístupná o minimální šířce 3,5m a maximální šířce 5,5 m a délce 168 m. Podél obou okrajů komunikace je navržena nezpevněná krajnice o šířce 0,5m, podél jižního okraje komunikace pak bude provedena vsakovací rýha o šířce 1,0 m a o hloubce 1,0m. Komunikace ukončena úvratovým obratištěm.

IO 01 Prodloužení vodovodního řádu včetně přípojek vody – prodloužení vodovodního řádu je dvěma novými větvemi. Větev A1 DN80 o délce 120 m a větev A2 DN50 o délce 56 m. Větev A1 se napojí na stávající vodovodní řád DN500 O, větví A2 se vodovod zokružuje napojením na stávající vodovodní řád DN50 PE. Objekt také zahrnuje vodovodní přípojky pro budoucí RD ukončené ve vodoměrných šachtách.

IO 02 Splaškový kanalizační řád – nová splašková kanalizace PP DN 250 stoka A o délce 91,50 m se napojí na stávající kanalizační řád DN 300, šachta č. 98. Na trase stoky A budou osazeny čtyři revizní šachty. V místě napojení rodinného domu č. SO 01.4 a SO 01.05 bude na stávající kanalizační řád osazena nová betonová šachta DN1000.

IO 04 Veřejné osvětlení – je navrženo nové veřejné osvětlení umístěné podél severního okraje komunikace v délce 165 m vč. 6 ks osvětlovacích stožárů.

Na pozemcích 1118/5, 1121/1 v k.ú. Oldřichovice u Třince bude provedena výsadba dřevin a geograficky původních keřů.

Umístění stavby na pozemku:

Stavba bude umístěna na pozemku parc. č. 1118/4 (trvalý travní porost), parc. č. 1118/9 (zahradu), parc. č. 1121/1 (orná půda), parc. č. 3387/8 (ostatní plocha), parc. č. 3387/11 (ostatní plocha), parc. č. 3387/12 (ostatní plocha) v katastrálním území Oldřichovice u Třince, v souladu s grafickou přílohou rozhodnutí, která obsahuje koordinační situační výkres v měřítku 1:250.

Následovalo vymezení území dotčeného vlivy.

50. V odůvodnění rozhodnutí jsou citována stanoviska úřadů, vyjádření stavebníka i vznesené námitky, posouzení jednotlivých námitek se závěrem, že je stavební úřad neshledal důvodné.
51. Ve spise je bezprostředně za rozhodnutím založena *Koordinační situace stavby v měřítku 1:250 zpracovaná projektantem R. W. z 2/2022 opatřená razítkem o ověření Magistrátem města Třinec dne 26. 4. 2023.*
52. Rozhodnutí bylo doručeno do datové schránky zástupce žalobce dne 9. 5. 2023. Žalobce jej napadl odvoláním v podobě podání ze dne 23. 5. 2023 doplněného podáním ze dne 2. 6. 2023, ve kterém uvedl odvolací důvody obsahově shodné jako žalobní námitky (viz. shora).

Napadené rozhodnutí

53. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl o odvolání žalobce tak, že rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni ve výroku rozhodnutí, v části „Druh a účel stavby,“ nahradil text: „Podél obou okrajů komunikace je navržena nezpevněná krajnice o šířce 0,5 m, podél jižního okraje komunikace pak bude provedena vsakovací rýha o šířce 1,0 m a hloubce 1,0 m,...“ textem tohoto znění: „Podél obou okrajů komunikace je navržena nezpevněná krajnice o šířce 0,5 m, podél jižního okraje komunikace pak bude provedena vsakovací rýha o šířce 1,0 m a hloubce 1,5 m,...“; ve zbytku rozhodnutí potvrdil. Nejprve popsal průběh dosavadního řízení, následně se žalovaný vypořádal se odvolacími námitkami žalobce a vyhodnotil odvolání žalobce jako nedůvodné. Rozhodnutí bylo doručeno žalobci do DS jeho zástupce dne 15. 8. 2023.

Posouzení soudem

54. Soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, tedy ke dni 14. 8. 2023 (ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že je důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., kdy žalobce s tímto souhlasil a žalovaný se k výzvě soudu, zda s tímto postupem souhlasí, ve stanovené lhůtě nevyjádřil; lze tak mít zato, že i on s tímto postupem soudu souhlasí.

55. První žalobní námitka žalobce, že vydané rozhodnutí správního orgánu prvního stupně neobsahuje konkrétní popis prostorového řešení stavby, zejména její půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě dle § 13a písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ani umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb dle § 13a písm. d) a absence těchto náležitostí je zásadní vadou vydaného rozhodnutí, kterou odvolací orgán ve svém rozhodnutí nijak nepostihl a ani nenapravil, není důvodná.
56. Podle § 94p odst. 7 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve spojení s § 13a odst. 1 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, společné povolení, kterým se schvaluje stavební záměr, obsahuje a) stanovení druhu a účelu stavby, b) údaje o katastrálním území a parcelních číslech a druhu pozemků podle katastru nemovitostí, na nichž se stavba umísťuje a povoluje, c) popis prostorového řešení stavby, zejména její půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě, d) umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb, e) vymezení území dotčeného vlivy stavby.
57. Podle odstavce 2 téhož ustanovení společné povolení dále podle potřeby obsahuje a) stanovení podmínek pro provedení stavby, zejména z hlediska komplexnosti a plynulosti výstavby a ochrany životního prostředí, b) podmínky uvedené v závazné části závazného stanoviska dotčeného orgánu, popřípadě vyplývající z výsledku řešení rozporů, c) stanovení podmínek pro užívání stavby, d) stanovení podmínek napojení stavby na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, e) stanovení podmínek pro dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě technických norem, f) stanovení fází výstavby za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby, g) uložení zpracování dokumentace pro provádění stavby, h) stanovení doby platnosti, má-li být delší, než stanoví stavební zákon, i) stanovení lhůty pro odstranění dočasných staveb, j) stanovení provedení zkušebního provozu, popřípadě podmínek pro jeho provedení.
58. Podle odstavce 3 téhož ustanovení v případě, kdy podle § 8 nebo § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny je příslušným orgánem ochrany přírody namísto povolení vydáno závazné stanovisko, obsahuje společné povolení též povolení kácení dřevin nebo povolení výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. V případě, kdy je podle § 10 nebo § 32 zákona o pozemních komunikacích příslušným silničním správním úřadem namísto povolení vydáno závazné stanovisko, obsahuje společné povolení též povolení připojení pozemní komunikace nebo povolení umísťovat a provádět stavbu, která podle zvláštních předpisů vyžaduje povolení, souhlas nebo ohlášení stavebnímu úřadu nebo povolení provádět terénní úpravy, jimiž by se úroveň terénu snížila nebo zvýšila ve vztahu k niveletě vozovky.
59. Tato otázka již byla v judikatuře řešena, na tomto místě soud odkazuje na shrnutí provedené v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 21/2016 – 83 ze dne 26. 7. 2016: „Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 6. 8. 2013, č. j. 15 A 60/2013 – 41, vyjádřil názor, že „[p]ovinností stavebního úřadu je však podle § 9 odst. 1 písm. c) a d) vyhlášky popsat v územním rozhodnutí i umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenost od hranic

pozemku a sousedních staveb (...) V těchto bodech bude hrát zřejmě grafický popis stavby stěžejní úlohu. Stavební úřad tak má možnost ve výroku svého rozhodnutí tyto náležitosti graficky vyjádřit. Pokud tyto náležitosti vyjádří stavební úřad v grafické příloze tak, že v textové části na grafickou přílohu odkáže, stává se tato grafická příloha součástí rozhodnutí, se kterou musí být nakládáno stejně jako s textovou částí rozhodnutí, neboť bez této grafické části by bylo územní rozhodnutí neúplné, nekonkrétní a nesplňovalo by náležitosti vyhláškou stanovené“ (důraz přidán). Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2013, č. j. 4 As 18/2012–29, plyne, že stavební úřad může slovní popis umísťované stavby a její parametry doplnit odkazem na dokumentaci. Grafická příloha územního rozhodnutí pak tvoří jeho součást, musí k němu být připojena a účastníkům územního řízení doručena. V obou zmínovaných rozsudcích nicméně správní soudy v situaci, kdy grafická příloha nebyla účastníkovi doručena, dospěly k závěru, že není namístě zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, protože jeho pochybení nezkrátilo práva účastníka, neboť ten byl s dokumentací prokazatelně seznámen. Nejvyšší správní soud neshledává důvod odchýlit se od citované judikatury správních soudů, neboť zastává názor, že stavební úřad nemusí ve výroku územního rozhodnutí podrobně slovně specifikovat veškeré požadované údaje. Postačí, pokud v něm srozumitelně odkáže na projektorvou dokumentaci, z níž jsou veškeré nezbytné informace zjistitelné. Pouhý slovní popis umísťované stavby totiž dle názoru Nejvyššího správního soudu není, zejména u členitých či jinak stavebně složitých staveb, s to přesně vytyčit jejich umístění, prostorově je vymezit či určit území dotčené jejich vlivy. Odkáže-li stavební úřad na konkrétní dokumentaci, učiní ji grafickou součástí výroku.“

60. Uvedené lze aplikovat i na souzenou věc, ve které byla předmětem řízení před správním orgánem žádost o vydání společného povolení. Správní orgán v prvním stupni ve svém rozhodnutí vymezil ve výrokové části druh a účel umísťované stavby, v rámci toho slovně popsal některé její parametry (zejména délku a šířku a povahu komunikace, základní vymezení prodloužení vodovodního řadu jejími dvěma novými větvemi s uvedením jejich délek a napojení, základní vymezení splaškové kanalizace její délkou, místem napojení, umístění a délku veřejného osvětlení a počet osvětlovacích stožárů), následně pak specifikoval pozemky, na nichž bude stavba umístěna a odkázal na grafickou přílohu rozhodnutí, která obsahuje koordinační situační výkres v měřítku 1:250 (viz. strana 2 rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni - poslední část textu v odstavci nadepsaném „umístění stavby na pozemku“). Bezprostředně za rozhodnutím správního orgánu prvního stupně je ve spise založena listina: Koordinační situace stavby v měřítku 1:250 z 2/2022 zpracovaná R. W., na níž je umístěno razítko o ověření správním orgánem prvního stupně dne 26. 4. 2023 (datum vydání správního rozhodnutí v prvním stupni); je tak zřejmé, že grafickou přílohou správního rozhodnutí v prvním stupni je právě tento aktualizovaný koordinační plán. Na uvedené jednoznačně navazuje i napadené rozhodnutí žalovaného, kterým byl upraven výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v údaji o hloubce vsakovací rýhy u pozemní komunikace na 1,5 m, a to v souladu s údajem uvedeným v grafické příloze rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni.
61. Svou povinnost uvést do společného povolení, kterým se schvaluje stavební záměr, popis prostorového řešení stavby, zejména její půdorysnou velikost, výšku a tvar a základní údaje o její kapacitě, a umístění stavby na pozemku, zejména minimální vzdálenosti od hranic pozemku a sousedních staveb, ve smyslu shora citovaného ustanovení § 13a odst. 1 písm. c) a d) vyhláškou č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního

rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, tak správní úřad splnil a jeho rozhodnutí nelze z tohoto důvodu považovat za nezákonné.

62. Z obsahu spisu neplyne, že by rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni bylo včetně jeho přílohy zasláno účastníkům. Nicméně z obsahu správního spisu plyne, že žalobce se s obsahem rozhodnutí i koordinačního plánu, jakož i jiné dokumentace, seznámil, byl opakovaně (prostřednictvím svého zástupce) studovat spis, uplatnil ve správním řízení opakovaně námitky, podal odvolání; v nich vždy formuloval konkrétní důvody svého nesouhlasu ať již obecně či s odkazem na postup správního orgánu nebo na listiny, apod. Nelze tak pochybovat o tom, že žalobci bylo zřejmé, jakého konkrétního záměru se rozhodnutí stavebního úřadu týká, ani v žalobě neuváděl, že by bylo rozhodnutí stavebního úřadu nezákonné právě z toho důvodu, že mu nebyly doručeny grafické přílohy nebo že by nevěděl, kde má být stavba umístěna. Nezákonnost spatřoval pouze v nedostatku výroku.
63. Soud tak uzavírá, že není na místě zrušit napadené rozhodnutí pro vady řízení, neboť žalobce nebyl na svých právech nijak dotčen či zkrácen, když byl s dokumentací prokazatelně seznámen. Sám žalobce ani v žalobě netvrdí, že by tímto postupem dotčen nebo zkrácen byl, resp. jakým způsobem.
64. Druhá námitka žalobce spočívala v tom, že v řízení byl doplněn hydrologický posudek o část, ve které je pojednáno o zkrácení zasakovací rýhy a doplnění zasakovacích studní. Z doplněného materiálu pak žalobce zjistil, že přestože hydrogeolog pojednával o novém provedení zasakovacích rýh a zasakovacích studní, nezohlednil tuto změnu v úpravě výpočtu uvedeného na straně čtvrté hydrogeologického posudku. Je tedy zcela nejasné a nyní i nepřezkoumatelné, z jakého výpočtu hydrogeolog vycházel při změně textu daného posudku, a tedy není možno správnost této změny jakkoliv přezkoumat. Navíc vzniká u žalobce pochybnost, že pokud došlo ke změně rozsahu zasakovacích rýh, aniž došlo ke změně výpočtu zasakování, byla jednoduše provedena formální změna textu tak, aby se vyhovělo požadavku investora, aniž reálně došlo ke změnám ve výpočtech zasakování a ke kontrole, zda i po změně rozsahu zasakovacích rýh budou tyto dostatečně plnit svůj očekávaný účel. Pokud správní orgán k této vadě nepřihlédl, hodnotil důkaz pouze formálně a jeho rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Ani tato námitka není důvodná.
65. Z posudku zpracovaného v dubnu 2021 RNDr. Miroslavem Konečným nazvaným: Posouzení hydrogeologických poměrů pro možné zasakování srážkových vod do půdních vrstev geologického podloží plyne, že byla posuzována účinnost zasakování srážkových vod z pozemní komunikace za situace, kdy byla navržena vsakovací rýha podél komunikace, vyplněná štěrkem, o celkové délce min. 100 a více m (rýhové zasakování), šířka min. 1m a hloubka min. 1m. Následně byl proveden propočet pro úhrny srážek s dobou od 5 minut do 72 hodin s periodicitou výskytu $p = 0,2$, pro nejbližší hodnocenou srážkoměrnou stanicí, tj. Ostrava – Vítkovice. Z výpočtu plyne, že největší uvažovaný retenční objem pro návrh vsakovacího zařízení je $V_{vz} = 8,31 \text{ m}^3$. Navrhované vsakovací zařízení se skládá ze vsakovací rýhy, jejíž retenční objem činí 15 m^3 , což zde vyhovuje. Navržené vsakovací zařízení se dle požadavků mělo vyprázdnit do 72 hodin, což tento návrh splňuje. Posudek je uzavřen konstatováním, že takto navržený vsakovací systém by měl být účinný za běžných situací, kromě krátkého období přívalových dešťů, takže riziko z důvodu trvalého zamokřování pozemků se jeví jako málo reálné a je jej možno i vyloučit. Spláskové odpadní vody

Shodu s prvopisem potvrzuje

z komunikace zde nebudou produkovány. Navrhované řešení za běžných podmínek vyloučí případné riziko trvalého zamokření pozemků i níže pod zájmovou plochou. Jelikož toto řešení nezhorší hydrogeologické poměry na stanovišti, ani na sousedních pozemcích, lze zde proto vsakování vod za výše uvedených podmínek doporučit.

66. Následně byl zpracován dodatek k tomuto posudku, z něž je, v souladu s listinou Koordinační situace stavby v měřítku 1:250 z 2/2022 zpracovanou R. W., na níž je umístěno razítko o ověření správním orgánem prvního stupně dne 26. 4. 2023, posuzována účinnost zasakování srážkových vod z pozemní komunikace za situace, kdy je stávající řešení utrácení dešťových vod pro odvodnění silnice doplněno o tři 3 akumulčně vsakovací šachty a je prohloubena vsakovací rýha na min. 1,5m. Posudek uzavírá, že po této úpravě sestavy a osazení vsakovací šachet, včetně prohloubení vsakovací rýhy dle požadavku, bude na zájmové ploše retenční objem zasakovaných vod zařízení téměř dvojnásobný. Navrhované upravené řešení též vyloučí případné riziko trvalého zamokření pozemků i níže pod zájmovou plochou. Jelikož toto řešení nezhorší hydrogeologické poměry na stanovišti ani na sousedních pozemcích, lze zde proto vsakování vod za výše uvedených podmínek doporučit. Vsakovací rýha a šachta č. 1, 2 a 3 umožňuje jak akumulaci srážkové vody, její zdržení a též její pomalé zasakování, tudíž vyhovuje i novele vodního zákona č. 544/2020 Sb.
67. Z uvedeného plyne, že již první řešení vsakovací rýhou, pro které byl proveden propočít, bylo způsobitelným řešením pro odvod dešťových vod z nové pozemní komunikace. Pokud byla vsakovací rýha následně prohloubena a přidány 3 akumulčně vsakovací šachty, tak tím spíše je toto řešení odvodu dešťových vod z nové pozemní komunikace vyhovující a s dostatečnou kapacitou, aniž by bylo nutno provádět další propočty, a to již pouhým srovnáním a uplatněním zásad formální logiky. Tomu odpovídá i formulace dodatku hydrogeologického posudku, kdy je zřejmé, že retenční objem tohoto doplněného a upraveného řešení musí být nutně větší (a tedy rovněž vyhovující).
68. Žalovaný se s touto odvolací námitkou žalobce sice stručně, nicméně přesto, vypořádal na straně 7 napadeného rozhodnutí, konstatoval, že zpracovatel hydrogeologického posudku uvedl, že *„po této úpravě projektové dokumentace bude na zájmové ploše retenční objem zasakovacích vod zařízení podstatně větší. Krajský úřad proto nepovažuje za nutné provádět nový výpočet, naopak by takový požadavek vůči zpracovateli hydrogeologického posudku považoval za nadbytečný“*. Tento závěr soud považuje i s ohledem na shora uvedené za odpovídající, v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů správními orgány (§ 50 odst. 4 s.ř.). Soud tak uzavírá, že není na místě napadené rozhodnutí pouze z tohoto důvodu pro nepřezkoumatelnost rušit, pokud žalobce nepřezkoumatelnost dovozuje pouze z absence propočtu v dodatku hydrogeologického posudku.
69. Třetí žalobní námitka žalobce spočívá v tom, že žalobce namítal ve správním řízení ohrožení stability svahu nad domem účastníka zřízením nepřiměřeně velkých a nevhodně umístěných zasakovacích studní. Způsob, jakým žalovaný vyřídil tuto námitku, žalobce považuje za čirý formalismus, projev „salámové metody“. Žalobce má za to, že správní orgán musí řešit nejenom problém, který má aktuálně na stole, ale pokud je to naprosto zjevné, jako v posuzované věci, musí řešit i takový, který by svým nesprávným rozhodnutím do budoucna v podstatě vytvořil. Ani tato námitka není důvodná.

70. Společné stavební a územní řízení je dle § 94l stavebního zákona zahajováno na žádost stavebníka, který touto žádostí současně konkrétně vymezuje předmět tohoto společného stavebního řízení. Stavební úřad se tedy zabývá stavbou, o jejíž povolení žadatel usiluje a jejíž parametry vymezil ve své žádosti. Je žádostí vázán a nemůže ze své vůle (či z vůle jiných účastníků řízení – zde žalobce) rozhodovat o záměru v jiné než požadované podobě (obdobně srov. závěry vyjádřené v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 57/2016 – 45 ze dne 12. 9. 2018).
71. Soud má zato, že není vyloučeno, aby se nejprve v samostatném řízení rozhodlo o technické infrastruktuře (územní rozhodnutí a stavební povolení) a teprve následně se rozhodovalo v samostatném řízení o stavbách, které by měly být následně na technickou infrastrukturu napojeny, a to za předpokladu přípustnosti umístění staveb – v tomto případě devíti rodinných domů, pro něž jsou technické sítě povoleny, dle platného územního plánu. Ze zákona č. 183/2006 Sb. neplyne povinnost vést jedno společné řízení pro obojí (tj. pro stavbu technické infrastruktury a pro stavby, které by měly být následně na technickou infrastrukturu napojeny), neplyne z něj ani, že by řízení o stavbě technické infrastruktury, nemohlo být vedeno samostatně před případným dalším řízením o umístění staveb rodinných domů.
72. K tomuto srov. např. shrnutí v rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 30A 68/2012 – 103 ze dne 30. 5. 2014: „*Stavební zákon klade důraz na napojení staveb na dopravní a technickou infrastrukturu a v případě jejího bezproblémového napojení stanovuje i mírnější podmínky vedení příslušných řízení. Jako příklad je možné uvést § 90 stavebního zákona, podle kterého je posuzován soulad záměru mimo jiné i s požadavky na technickou a dopravní infrastrukturu. Dále pak požadavek napojení stavby na technickou infrastrukturu stanovuje i § 79 odst. 1 stavebního zákona a zprostředkovaně i § 88 stavebního zákona. Vedle stavebního zákona požadavky na napojení staveb na technickou infrastrukturu stanovují i vyhlášky, např. vyhláška č. 268/2006 Sb., o obecných požadavcích na stavby, kdy z § 6 odst. 1 této vyhlášky vyplývá požadavek napojení příslušné stavby na sítě potřebných energií. Z uvedených ustanovení lze dovodit, že stavba technické infrastruktury by měla předcházet stavbám, které mají být na technickou infrastrukturu napojeny. Zákon následně stanoví i zvláštní postup v případě, že takto není učiněno (viz § 88 stavebního zákona).*“
73. Předmětem žádosti stavebníka ze dne 16. 3. 2022, bylo vydání společného povolení pro vydání společného povolení ke stavebnímu záměru „Rodinné domy v Třinci – Oldřichovicích, SO 02 Účelová komunikace veřejně přístupná, IO 01 Prodloužení vodovodního řádu vč. přípojek vody, IO 02 Splaškový kanalizační řád, IO 04 Veřejné osvětlení,“ na pozemcích p. č. 1118/4, p. č. 1118/9, p. č. 1121/1, p. č. 3387/8, p. č. 3387/11, p. č. 3387/12, vše v katastrálním území Oldřichovice u Třince. Tomuto odpovídá i obsah a rozsah dokumentace předložené stavebníkem v tomto řízení, kdy právě o této žádosti správní úřad v prvním stupni a následně žalovaný rozhodl a posoudil stavební záměr týkající se technické infrastruktury z hledisek vymezených v § 94o stavebního zákona.
74. Současně je součástí správního spisu vnitřní sdělení Magistrátu města Třince ze dne 4. 4. 2023, kterým informoval o výsledcích posouzení záměru posoudil z hlediska § 96b stavebního zákona, konstatoval, že záměr je v souladu s Územním plánem Třince, věci týkající se Politiky územního rozvoje ČR se nedotýká, je v souladu se Zásadami územního

rozvoje MSK. Z hlediska souladu s územním plánem konstatoval, že pozemky parc. č. 3387/11, 3387/12 a 3387/8 jsou na ploše dopravy silniční (DS), a to v ploše přestavby s hlavním využitím pro pozemky, stavby a s nimi provozně související zařízení silniční dopravy. Je přípustná realizace podzemních sítí technické infrastruktury. Záměr respektuje podmínky využití plochy. Ostatní pozemky se nacházejí na ploše bydlení v rodinných domech (BI), kdy hlavní využití plochy je určeno pro pozemky a stavby rodinných domů i s možným nebytovým využitím, s možností umístění drobných nevýrobních služeb a drobných obchodních jednotek bez rušivých vlivů na okolí, s přípustnou výstavbou příslušné technické a dopravní infrastruktury, vedlejších staveb na pozemku rodinného domu včetně zpevněných ploch. Pozemky parc. č. 1118/4 a 1118/9 jsou ve stabilizovaném území, p.p.č. 1121/1 v návrhové zastavitelné ploše. Navržený záměr respektuje podmínky hlavního přípustného využití plochy. Záměr splňuje podmínky prostorového uspořádání a ochrany krajinného rázu. Uvedený záměr je v souladu s platným Územním plánem Třinec včetně jeho změn.

75. Pokud žalobce odkazoval na „salámovou metodu“, pak k tomuto pojmu soud odkazuje na závěry shrnuté v judikatuře, např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 6 As 139/2017 – 89 ze dne 13. 12. 2018 (body 112 až 114 odůvodnění):

„Pokud jde o věcnou podstatu uvedené námítky, pojmem „salámová metoda“ bývá neformálně označována taktika, která se v praxi používá pro strategii, kdy se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení, nejen ve stavebnictví při trasování silnic a dálnic, rozdělí na dílčí kroky a prosazují se postupně. Stavebník tak postupnými kroky dosáhne povolení všech dílčích částí svého záměru, který by mu však jako celek povolen nebyl. Salámová metoda je postupem, který představuje účelové obcházení zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 88/2008 – 301, nebo ze dne 18. 9. 2014, č. j. 2 As 119/2014 – 31, salámovou metodou bývá ve stavebním právu označováno i postupné rozšiřování schválených a (zdánlivě) hotových staveb, případně postupná legalizace nepovolené stavby po částech; od těchto souvisejících významů pojmu však lze nyní odhlédnout).

Soudní praxe konstatuje nepřipustnost salámové metody zejména v souvislosti s liniovými stavbami (typicky stavba dálnic či silničních obchvatů), kdy poté, co jsou schváleny (a často i postaveny) neproblematické úseky liniové stavby, je vznesen požadavek na postavení posledních úseků problematických, a to za situace, kdy nezbývá prakticky žádná alternativa.... o nepřipustnou salámovou metodu se jedná zejména tehdy, pokud etapizace výstavby umožní stavebníkovi vyhnout se určitým zákonným požadavkům či dosáhnout pro sebe příznivějšího výsledku (a například pro životní prostředí méně příznivého výsledku)...“

76. Jak plyne již ze shora uvedeného, v tomto případě byla v řízení správními orgány řešena mimo jiné výstavba veřejně přístupné účelové komunikace a odvod dešťových vod z ní. Technické řešení odvodu dešťových vod z pozemní komunikace zasakováním nepředznamenává ani nevratně neurčuje, jakým způsobem má být řešen odvod dešťových vod z rodinných domů, které případně budou v budoucnu v předmětné lokalitě budovány. V souzené věci nelze dovodit, že by stavebník použil strategii označovanou „salámová metoda“, jak ji chápe soudní praxe.

77. Poslední námitka žalobce spočívala v tom, že se správní orgány obou stupňů v řízení odmítají vůbec zabývat tvrzenou a prokazovanou neprůchodností kanalizace, způsobující lokální záplavu oblasti a její vliv na odvodnění nově vytvořeného „suchého poldru“, který

stavba cesty vytvoří na pozemku stavebníka proti jeho vůli a k jeho škodě. Tato námitka byla dle zjištění soudu formulována totožně i v odvolání proti napadenému rozhodnutí žalovaného. Žalobce na ni dále navázal návrhem, aby si správní orgán zajistil pro své rozhodnutí konkrétní stanoviska dotčených orgánů nebo jiných třetích osob, aby namísto všeobecných konstatování byly doloženy určité a verifikovatelné informace, aby dokumentace pro rozhodnutí byla úplná a srozumitelná.

78. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s touto námitkou vypořádal pouze stručně na straně 8 napadeného odůvodnění: „ Co se týče odvolatelem namítané omezené průchodnosti kanalizace způsobující lokální záplavu oblasti, pak k tomu krajský úřad uvádí, že v rámci projednávaného záměru má být sice realizována nová splašková kanalizace, která má být napojena na stávající kanalizační řad, ale z logiky věci je zřejmé, že nebude sloužit k odvádění splaškových vod z komunikace (neboť tam nevznikají), ale jde o přípravu pro plánovanou zástavbu rodinných domů, jejichž výstavba však není předmětem tohoto správního řízení. Průchodností a kapacitou kanalizačního řadu se speciální stavební úřad v rámci tohoto řízení nezabývá.“
79. Soud na tomto místě opakuje, že předmětem žádosti stavebníka ze dne 16. 3. 2022, bylo vydání společného povolení pro vydání společného povolení ke stavebnímu záměru „Rodinné domy v Třinci – Oldřichovicích, SO 02 Účelová komunikace veřejně přístupná, IO 01 Prodloužení vodovodního řádu vč. přípojek vody, IO 02 Splaškový kanalizační řad, IO 04 Veřejné osvětlení,“ na pozemcích p. č. 1118/4, p. č. 1118/9, p. č. 1121/1, p. č. 3387/8, p. č. 3387/11, p. č. 3387/12, vše v katastrálním území Oldřichovice u Třince. Tomuto odpovídá i obsah a rozsah dokumentace předložené stavebníkem v tomto řízení, kdy právě o této žádosti správní úřad v prvním stupni a následně žalovaný rozhodl a posoudil stavební záměr týkající se technické infrastruktury z hledisek vymezených v § 94o zákona č. 183/2006 Sb.
80. Jak plyne ze správního spisu, žalobce totožnou námitku formuloval – více či méně obsáhle – ve svých podáních v průběhu celého správního řízení, v úplnosti je např. popsána v podání ze dne 26. 4. 2022. Námitky žalobce se týkaly i popisu odtokových poměrů v oblasti, kdy poukazoval na to, že umístění cesty a zhutnění materiálu při její výstavbě bude mít vliv na podloží pod cestou a tím změny odtokové poměry povrchové a podzemní vody v bezprostředním okolí komunikace. Plánovaná stavba účelové komunikace je plánovaná kolmo na směr odtoku vod a v úrovni značně převyšující okolní terén. Výsledkem pak je vytvoření reálné hráze přímo před okny domu žalobce, která způsobí, že v případě opětovného výskytu přívalových vod hladina zachycené vody, neschopné odtéct kanalizací, vystoupá nejen do suterénu domu žalobce (č.p. X), ale až na úroveň prvního nadzemního podlaží, které je obytné. Voda, která dosud může volně odtékat podél silnice III/4681, bude navrhovanou cestou zastavena a vytvoří lagunu, bez možnosti odtoku i poté, co srážky ustanou. Dále pak žalobce poukazoval na nedostatečnou kapacitu splaškové kanalizace stávající, na zdokumentovanou neschopnost odvodu většího množství srážkových vod přitékajících z okolních pozemků a údolím podél silnice III/4681 v místě styku obou větví kanalizace a následkem pak je vytékání a kumulace vody proti spádnicí kanalizace. Dochází tak ke tvorbě jezera a zatopení suterénu domu č.p. X v místě, které tvoří nežádoucí suchý polder, retenční nádrž zadržující srážkovou vodu do doby, než ji kanalizační potrubí odvádějící vodu v čase konstantní rychlostí stihne postupně odebrat, po opadnutí

přívahu vod. Dále poukazoval, že průvodním jevem přehlcení kanalizace je vždy „odšpuntování“ kanalizačních poklopů i podél cesty III/4681 v místech nad domem č.p. X. Tím vznikne situace, kdy přitékající srážkové vody jsou navýšeny přítokem vody z přehlcené kanalizace a začínají vytvářet jezero zachycené vody. To bude nyní zhoršeno faktem stavby projektované účelové komunikace, která vytvoří hráz v bezprostřední blízkosti domu a zhorší situaci tím, že zamezí rozlivu vody do širšího prostoru a zvýší hladinu zachycené vody tak, že tato již bez problému dosáhne do prvního nadzemního podlaží domu č.p. X.

81. Právě v tomto širším kontextu je nutno námitku žalobce formulovanou v odvolání proti napadenému rozhodnutí (a potažmo v žalobě) vyložit a v rozhodnutí žalovaného vypořádat. Konkrétním dopadem výstavby nové komunikace na pozemek žalobce z pohledu jeho obavy, že „to bude nyní zhoršeno faktem stavby projektované účelové komunikace, která vytvoří hráz v bezprostřední blízkosti domu a zhorší situaci tím, že zamezí rozlivu vody do širšího prostoru a zvýší hladinu zachycené vody tak, že tato již bez problému dosáhne do prvního nadzemního podlaží domu č.p. X.“ se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval; nezabýval se ani hodnocením toho, zda ve spise jsou obsaženy konkrétní podklady pro rozhodnutí, které by se touto otázkou zabývaly natolik, aby bylo možno tuto námitku žalobce v úplnosti konkrétně vypořádat.
82. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
83. K tomuto soud odkazuje na závěry vyplývající z judikatury, z nichž plyne, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je způsobena především nedostatkem skutkových důvodů rozhodnutí, např. pokud se správní orgán nezabýval všemi relevantními okolnostmi věci (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003–75), není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaný vycházel, z jakých podkladů učinil své skutkové závěry a jakými úvahami se řídil při jejich hodnocení (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006–36). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak vzniká zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (i implicitně) reagovat.
84. Soud shrnuje, že rozhodnutí žalovaného je tedy v této části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., neboť žalovaný se nezabýval v celém rozsahu odvolací námitkou žalobce a nezabýval se tedy posouzením všech relevantních skutečností.
Soud proto napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil, jak uvedeno ve výroku ad. I tohoto rozsudku. Současně soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
85. Rozhodne tedy opětovně o odvolání žalobce, vypořádá v celém rozsahu odvolací námitku žalobce včetně její druhé roviny, tj. z pohledu dopadu výstavby nové komunikace na pozemek žalobce z hlediska změny odtokových poměrů a z pohledu jeho obavy, že „to bude nyní zhoršeno faktem stavby projektované účelové komunikace, která vytvoří hráz

v bezprostřední blízkosti domu a zhorší situaci tím, že zamezí rozlivu vody do širšího prostoru a zvýší hladinu zachycené vody tak, že tato již bez problému dosáhne do prvního nadzemního podlaží domu čp. X.“ Vyhodnotí rovněž, zda ve spise jsou obsaženy konkrétní podklady pro rozhodnutí, které by se touto otázkou zabývaly natolik, aby bylo možno tuto námitku žalobce v úplnosti konkrétně vypořádat.

86. Žalobce žalobou navrhl zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, což je postup předvídaný ustanovením § 78 odst. 3 s. ř. s., soud však pro tento postup neshledal důvod, a proto tak nepostupoval; o návrhu nerozhodl, neboť domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému rozhodnutí, není procesním právem žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 1 As 60/2006 – 106).

Náhrada nákladů řízení

87. Výrok ad. II tohoto rozhodnutí je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., § 35 odst. 2 s.ř.s. a skutečností, že žalobce, který je ve věci zastoupen advokátem, byl ve věci zcela procesně úspěšný. Proto žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému.
88. Zástupce žalobce učinil v řízení dva úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 (srov. čl. II – přechodná ustanovení k vyhlášce č. 258/2024 Sb.), a to za přípravu a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, za které mu náleží odměna. Tarifní hodnotou pro výpočet odměny je dle ustanovení § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 částka ve výši 50 000 Kč. Odměna za jeden úkon právní služby tak činí 3 100 Kč (7 bodů 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024), tj. v této věci částka ve výši 6 200 Kč (2 x 3 100 Kč). Žalobci rovněž náleží dle § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2024 ke každému z těchto úkonů právní služby paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem částka 600 Kč (2 x 300 Kč). Celkovou částku ve výši 6 800 Kč nutno v souladu s ustanovením § 35 odst. 2 s.ř.s., § 57 odst. 2 s.ř.s. navýšit o DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem, tj. o částku 1 428 Kč. Jako součást náhrady nákladů řízení soud rovněž přiznal žalobci soudní poplatek zaplacený za žalobu ve výši 3 000 Kč. Celkem tak soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč.
89. Tuto náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce, v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůta k plnění je pak odůvodněna ustanovením § 160 odst. 1 – část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 64 s.ř.s., kdy soud vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí uložil žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.
90. Výrok ad. III tohoto rozsudku je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s.ř.s. a skutečností, že osobám zúčastněným na řízení nebylo soudem uloženo plnění povinnosti v průběhu řízení a žádné náklady jim v této souvislosti tedy ani nevznikly. Současně soud neshledal žádné mimořádné okolnosti, které by odůvodňovaly přiznání náhrady dalších nákladů řízení. Proto soud osobám zúčastněným na řízení náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Ostrava 15. dubna 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu